

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

Ministerstvo školství,
mládeže a tělovýchovyOP Vzdělávání
pro konkurenceschopnostUNIVERSITAS
OSTRAVENSIS

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

TENTO PROJEKT JE SPOLUFINANCOVÁN EVROPSKÝM SOCIÁLNÍM FONDEM A STÁTNÍM ROZPOČTEM ČESKÉ REPUBLIKY.

POSUDEK NA STUDIJNÍ OPORU

Autor studijní opory	Mgr. Igor Hampl, Ph.D.
Název studijní opory (audiovizuální)	Základy surdopedie (SPG/SSURD)
Recenzent a jeho působiště	PaedDr. Renata Kovářová, Ph.D. Katedra speciální pedagogiky, PdF OU

Audiovizuální opora **Surdopedie** je vzhledem do základní problematiky jedinců se sluchovým postižením. Jedná se o cyklus 13 přednášek, který je primárně určen studentům bakalářského studia speciální pedagogiky. První přednáška je úvodní, v níž autor seznamuje studenty s organizací celého kurzu. Poslední přednáška je závěrečná, ve které je uvedeno pět vzorových otázek vztahujících se k závěrečnému testu, včetně jejich správného zodpovězení. Dalších 11 přednášek se úzce vztahuje přímo k surdopedické problematice.

Video opora je kvalitně zpracována. Vzhledem k pojetí disciplíny je předmět zařazen do bakalářského studia speciální pedagogiky jako povinný. Komplexní obsah předmětu je rozdělen do 13 přednášek, jejichž časová dotace se pohybuje od 15 minut do 36 minut v závislosti na rozsahu daného tématu. Obsah přednášek vyhovuje požadavkům stanoveným obecně pro tvorbu video opory.

V úvodní přednášce autor seznamuje studenty s organizací, cílem a obsahem předmětu. Sled jednotlivých přednášek má logickou návaznost. Autor vychází z vymezení základní terminologie, následuje přístup ke sluchově postiženým jedincům z historického pohledu.

První obsahová přednáška vymezuje surdopedii jako jednu ze základních disciplín speciální pedagogiky. Surdopedie je zde zařazena do vědního systému a jsou charakterizovány její vztahy s jinými vědními obory. Kladem přednášky je statistika výskytu sluchových vad v populaci a surdopedické zásady. Druhá obsahová přednáška popisuje vývoj péče o sluchově postižené od starověku až po současnost. Specifikuje počátky vzdělávání sluchově postižených jedinců v rámci několika škol, které se v formovaly v novověku. Autor zmiňuje také výrazné osobnosti, které v rámci těchto škol působily a které se o rozvoj vzdělání sluchově postižených jedinců zasloužily. Předpokladem pochopení sluchového postižení je znalost anatomie sluchového orgánu. Tomuto je věnována následující přednáška.

PODPORA TERCIÁRNÍHO VZDĚLÁVÁNÍ
STUDENTŮ SE SPECIFICKÝMI
VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI
NA OSTRAVSKÉ UNIVERZITĚ V OSTRAVĚ

Nezastupitelné místo v pochopení problematiky surdopedie má také patologie sluchového analyzátoru, které autor věnuje 2 rozsáhlé přednášky.

Z hlediska stanového druhu a stupně sluchového postižení jsou důležité přednášky zabývající se metodami vyšetření sluchu a to jak subjektivními, tak i objektivními. Následující 2 přednášky jsou věnovány podrobnému vymezení individuálním i kolektivním kompenzačním pomůckám, které jsou v případě sluchově postižených jedinců nezbytné. Jedná se o sluchadla, kochleární implantát, pomůcky pro signalizaci a komunikaci na dálku.

11. přednáška se popisuje vhodné komunikační styly jedinců se sluchovým postižením. Jsou zde uvedeny základní komunikační systémy včetně jejich podrobné charakteristiky. Přednáška pojednává jak o systémech, které primárně vychází z většinového jazyka, tak o systémech na většinovém jazyku nezávislých. Kladem je také uvedení základní legislativa, která s komunikací sluchově postižených jedinců souvisí.

12. přednáška shrnuje veškeré základní informace, které studenti díky jednotlivým videopřednáškám získali. Jsou zde také podrobně charakterizovány výstupní kompetence studenta a uveden kontakt na vyučujícího. 13. přednáška je pak přípravou na závěrečný test, které je podmínkou splnění daného předmětu.

Po formální stránce lze říci, že každá přednáška má jasnou strukturu. V jejím úvodu autor odkazuje na projekt, díky němuž předložený komplex nahrávek mohl vzniknout. Následuje hlavní část přednášky, která studentům přináší nové informace, v závěru se autor věnuje stručnému shrnutí aktuální přednášky.

Audiovizuální oporu považuji za koncepční řešení dané problematiky. Pozitivně hodnotím jak po stránce obsahové, tak formální i technické.

Závěr: Audiovizuální oporu považuji za jeden z přínosných faktorů podporující inkluzivní podmínky nejen na vysoké škole, ale prostřednictvím budoucích speciálních pedagogů, kteří daný předmět absolvují, také ve speciálně pedagogické praxi. Doporučuji její zařazení do studijního plánu bakalářského studia speciální pedagogiky.

30. 5. 2014, Ostrava

Datum, místo

PaedDr. Renata Kovářová, Ph.D.

Jméno a podpis recenzenta

